

Η ΜΟΔΑ ΚΑΙ Η ΓΥΝΑΙΚΕΣ

ΠΩΣ ΝΑ ΕΙΣΘΕ ΩΡΑΙΕΣ, ΕΛΚΥΣΤΙΚΕΣ, ΦΥΣΙΚΕΣ, ΚΑΛΑΙΣΘΗΤΕΣ

(Γνώμες τῆς κ. Μαργκό, ἐνὸς τῶν θελ-
κτικωτέρων μακερὲν τοῦ Λοιδίνου)

Ποῖο φόρεμα κάνει μία γυναίκα ν' ἀρέσῃ ;

— Ἀσφαλῶς ἐκεῖνο τὸ φόρεμα ποὺ ἀρέσει σ' αὐτὴ τὴν ἰδίαν.
Ἡ γνώμη, ἡ ὁποία, δυστυχῶς ἐπικρατεῖ, ὅτι μία γυναίκα ντύ-
νεται γιὰ ν' ἀρέσῃ στοὺς ἄνδρας, ἢ γιὰ νὰ προξενεῖ ἐντύπωσιν σὲς
ἄλλες γυναῖκες, εἶνε ἐσφαλμένη. Ἐγὼ τοῦλάχιστον αὐτὸ νομίζω.
Ἡ γυναίκες, γνωρίζουν ἁπλῶς ὅτι οἱ ἄνδρες μένουν τελείως
ἰκανοποιημένοι ὅταν τοὺς δίδουν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ντύνονται καλὰ.
Πέραν αὐτοῦ δὲν νοιώθει τίποτε ὁ ἄνδρας, γιὰτὶ δὲν ἔχει ἰδέαν
ἀπὸ τὶς λεπτὲς μέρειες τοῦ ντυσίματος τῶν γυναικῶν.

Ἐνας ἄνδρας λαμβάνει ὑπὸ σημείωσιν μόνον τὴν γενικὴ ἐντύ-
πωσιν ποὺ προξενοῦν τὰ γυναικεῖα φορέματα. Ἡ λεπτομέρεια τοῦ
εἶνε ἀγνωστος. Πόσοι ἄνδρες π. χ. γνωρίζουν ὅτι ἓνα μεγάλο κα-
πέλλο δὲν πηγαίνει μὲ γούνες ; ...

Ποῖα εἶνε ἡ πρώτη παρατήρησις ποὺ κάνει ἓνας ἄνδρας ὅταν

κιντᾶξῃ μίαν γυναίκα ;

— Ἀφοῦ προηγουμένως λάβω τὴν ἀδειαν ἀπὸ τὸ ἀσχημον φύ-
λον, σὰς λέγω ὅτι ἓνας ἄνδρας κιντᾶξῃ πάντα πρῶτον τὸ γυναι-
κεῖο πρόσωπο καὶ κατ' ὀλίγον ἀμέσως τὰ πόδια.

Ἐάν αὐτὸ ἀληθεύει — καὶ δὲν ἔχω λήθους ν' ἀμφιβάλλω — τότε
τὰ παπούτσια καὶ ἡ κάλτσες τῆς ; γυναικὸς εἶνε σπουδαιότερας ση-
μασίας.

Ἐπὶ πλέον, ὑποθέτω δι, ἂν ὁ ἄνδρας, τὴν στιγμή κατὰ τὴν
ὁποῖαν κιντᾶξῃ τὸ γυναικεῖο πρόσωπο, σταματήσει τὸ βλέμμα του
στὸ καπέλλο μιάς κυρίας, τότε τὸ ἐνδιαφέρον του γιὰ τὰ πόδια
της μειοῦται. Σ' αὐτὰ τὰ δύο ἄκρα χρειάζεται ἰδιαίτερα προσοχή.

Ποῖο ἐκ τῶν δύο παίξει κιντᾶξῃ σπουδαῖο ρόλο ; Ἡ γυναίκα ἢ

τὰ φορέματα ;

Γιὰ τὶς γυναῖκες παίζουν σπουδαῖο ρόλο τὰ φορέματα. Αὐτὰ
κιντᾶξῃ πρῶτα-πρῶτα ἢ μὴ στὴν ἄλλη. Γιὰ τοὺς ἄνδρας ἀλλάζει
τὸ πρᾶγμα. Στὴν ἀρχὴν μποροῦν νὰ τοὺς ἐλκύσουν τὰ φορέματα,
ἀλλὰ ἡ ἐντύπωσις αὐτὴ δὲν διατηρεῖται καὶ πολὺ. Μιὰ ἀνιχνυμὴν
καλοντυμένην γυναίκα π. χ. δὲν μπορεῖ νὰ προκαλῆ διαρκῶς τὸ ἐν-
διαφέρον τοῦ κόσμου. Μπορεῖ γὰρ κἀνὴν ἓνα καλὸ ἐφεστὴν ἀρχὴ,
ἀλλὰ ὅταν δὲν ἔχει τίποτε ἄλλο γὰρ προσφέρει, δὲν πρέπει νὰ ὑπο-
λογίζῃ στὰ φορέματά της γιὰ πολὺ καιρὸ.

Οἱ ἄνδρες δὲν παντρεύονται φορέματα, ἀλλὰ γυναῖκες, λέγει ἡ
Miss José Collins.

Ἐλογίζονται δηλαδὴ τὴν γυναίκα ποὺ εἶνε κρυμμένη μέσα στὰ
ροῦχα ποὺ φορεῖ...

Ποῖο σφάλμα ἔχουν τὰ κοστούμια τῶν ἀνδρῶν

— ... Ἐνα καὶ μόνον : Τὸ ὅτι φοριοῦνται ἐπὶ πολὺ χρονὸν
διάστημα : Αὐτὸ θεωρεῖται, βέβαια, ὡς σφάλμα, ἀπὸ τὶς γυναῖκες.
Οἱ ἄνδρες δὲν κολληροῦνται σ' αὐτὸ. Ἄν ὅμως ἦσαν ὑποχρεω-
μένοι νὰ κάνουν κιντᾶξῃ συχνὰ τὰ νέα τους κοστούμια, δὲν θὰ ἐγ-
κρίνανον γιὰ τὰ πολλὰ φορέματα ποὺ φτιαγνοῦν ἡ γυναῖκες...

Γι' αὐτὸ τὸν λόγο, ἡ γυναῖκες ἢ ὁποῖες θέλουν νὰ ἔχουν τακτικὰ
καινούμια φορέματα, πρέπει νὰ ὑποκινοῦν τοὺς ἄνδρας τῶν, νὰ
πηγαῖνον στὸ ράφτη τοὺς τόσες φορὲς, ὅσες φορὲς περίπου πη-
γαῖνον κ' αὐτὲς στὴν μοδίστρα τους...

Πρέπει τέλος νὰ γνωρίζεται ὅτι ὅσον ὁ ἄνδρας κάνει περισ-
σότερα κοστούμια, τόσο διακίεται συμπαθῶς στὴν ἀφθονίαν τῶν
φορεμάτων τῆς γυναικὸς του.

Ἡ γυναικὸς ζηλεύουν τὰ φορέματα τῶν ἄλλων γυναικῶν ;

— Αὐτὸ δὲν συμβαίνει φυσικὰ μ' ὅλες τὶς γυναῖκες. Πάντως
ὅμως ὑπάρχουν καὶ ἡ ζηλιάρες καὶ εἶναι ὀχι καὶ λίγες. Μερικὲς
ἀπὸ αὐτὲς μάλιστα ζηλεύουν τόσο πολὺ, ὥστε νομίζουν ὅτι εἶναι
ἀπολύτως δυστυχημένες, ἂν δὲν μποροῦσιν ν' ἀποκτήσουν παρό-
μοιο φόρεμα μ' ἐκεῖνο τῆς ἀντιπάλου τῶν.

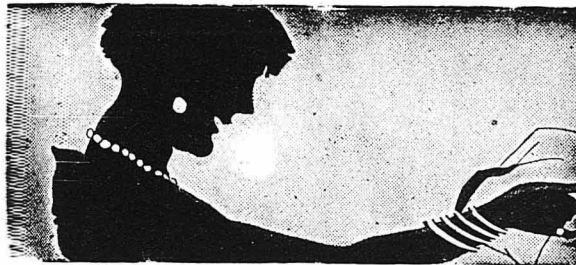
Πρέπει νὰ πῶμε ὅμως πῶς ἡ γυναίκα ποὺ ζηλεύει γι' αὐτὸ τὸ
λόγο δὲν εἶναι ἔξυπνη. Ἡ ἔξυπνη γυναίκα δὲν πρέπει νὰ ζητᾶει
ν' ἀντιγράψῃ τὰ φορέματα τῶν ἄλλων. Πρέπει νὰ προσπαθῇ μάλ-
λον νὰ φτιάξῃ ἓνα στυλ δικῆς. Ἄν καὶ ἡ περισσότερες γυναι-
κὲς ἀρέσκονται στὰ πολυδάπανα φορέματα ἐν τούτοις ἡ ἀλήθεια
εἶναι, ὅτι τὸ καλύτερο φόρεμα εἶναι συχνὰ τὸ ἀπλὸ καὶ φθινό.

Πολλὲς γυναῖκες π. χ. προσρῶχόμενες ἀπὸ τὰς τάξεις τῶν νο-
πλοῦτων ντύνονται ἀσχημα, ἐνῶ καθένας γνωρίζῃ ὅτι πολλὰ κορί-
τσια μὲ λίγα χρήματα κατορθώνουν νὰ ντύνονται θαυμάσια...

Τί ἀγνοοῦν ἡ γυναῖκες σχετικῶς μὲ τὸ ντυσίμὸν τους ;

Ἄγνοοῦν τὸν τρόπον τὸν ὅποιον πρέπει νὰ φοροῦν τὰς ἀμφι-
σεις τῶν. Καθὼς ἐπίσης πέφτουν ἔξω καὶ στὴν ἐκλογὴ τῶν χρω-
ματισμῶν. Γι' αὐτὸ συνήθως δι' ἰλέγον χρώματα ποὺ δὲν τοὺς τα-
ριάζουν καθόλου.

Ἡ περισσότερες γυναῖκες δὲν συνδυάζουν τὸ ντυσίμὸν τους μὲ
τὴν ἰδιοσυγκρασίαν τους καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε ὅτι ἀντὶ νὰ ἐκδη-

ΑΠΟ ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΙΑΠΩΝΙΚΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Τὸ χρυσάνθεμο

Μιὰ ἡσυχία, μιὰ γαλήνη ἀπλώθηκε στὸ πάρκο ! Καμιὰ μιλιὰ !
Ἐρημία... Ἡ νύχτα φτάνει ! Ἡ νύχτα ἔρχεται !... Μόνο ἐσύ... ἐσύ,
καὶ μὲν χρυσάνθεμο, ἀναστενάξεις ! Γιατὶ ; Γιατὶ πονεῖς ; Μὴ
καὶ εἶς δὲν ἀπαντᾷ...

Τὸ χρυσάνθεμο γέρνει.. Νὰ ! λιποθυμᾷ ἀπὸ τὸν πόνο... Γέρνει

καὶ, κάτω ἀπὸ τὴν δροσὰ τῆς νύχτας .

Κοιμᾶται ! Δὲν ἀναστενάξει πιά !

Ἡ ἰδία πάλι ἡσυχία.. Ἡ ἰδία σιὰ τὴ !

Κοιμήσου, ὦραῖο μου χρυσάνθεμο.. κοιμήσου.

— Ὁ ; Γιατὶ νὰ μὴ μποροῦν νὰ μοιάσουν μὲ τὴν ἀρετὴ σου,

οἱ ἄρετες τῶν ἀνθρώπων...

Νύχτα καὶ σελήνη

Ὁ ! πόσο τὰ λουλούδια αὐτὰ τοῦ πάρκου, γεμίζουν τὴν ψυχὴ
μου, ἀπὸ μιὰ θεῖα χαρὰ... ἀπὸ μιὰ ὑπερτάτη εὐτυχία !

Ἐλα ! Νὰ ἡ Σελήνη !

Ἐλα ! Νὰ τὰ λουλούδια !

Ἄς κιντᾶξομε μόνον τὴν εὐτυχία !

Μακρὰ... μακρὰ ! Διώξε τὸν πόνο !

Ἐλα !

Γιὰ τοὺς ἐρωτευμένους ἡ ζωὴ !

Ἡ καρδιά εἶνε τὸ πιὸ βαρῦντο διαμάντι

Ἡ καρδιὰ εἶνε διαμάντι.. Τὸ πιὸ βαρῦντο διαμάντι..

Ἄποψε, τὴν γλυκεῖα χειμωνιάτικη αὐτὴ νύχτα στὸ χαρίζω..

Ἄφση μὲ νὰ στὸ χαρίζω !

Δές... κῦτα... Πόσες λάμπρες βγάξει γιὰ σένα !

Δές, κῦτα.. Πόσες χαρὲς.. Πόσες λαχτάρες..

Ἡ καρδιὰ μου ! Ἡ καρδιὰ μου..

Ἄφση μὲ νὰ σοῦ χαρίζω τὴν καρδιὰ μου..

*

ΓΝΩΜΙΚΑ ΤΟΥ Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗ

I

Ἐ Ἰησοῦς ἀνεῖρεθῃ τὸν κόσμον δημιουργηθέντα δι' ἐνὸς
φιλῆμτος, καὶ ἤθελε τὸ φιλῆμα νόμον τοῦ κόσμου.

II

Ἡ κοίτης τοῦ Παρθοῦ εἶνε ποιήριον ὕδατος θολοῦ, τοῦ
ὁποῖου τὸ ἄνω μέρος κατεστῆλαξε καὶ εἶνε διανγὲς ὡς κρη-
σιαλλόν, τὸ δὲ ἄλλο εἶνε... χ ὦ μ α.

III

Ἐ μὴ Πλατωνικὸς ἔρωσ εἶνε ἠλεκτριζομὸς παραγόμενος ἐκ
τῆς προστριβῆς δύο ἐπιδερμίδων.

IV

Ἐάν οἱ Ἕλληνες ὅλοι ἦσαν τοιοῦτοι, οἱοὶ θνήσκοντες ἀνα-
γράφονται ὑπὸ τῶν ἐφημεριδῶν, ἢ Ἕλλάς. θὰ ἐπραγματόσθην τὴν
ἀνεῖρεθῆσαν Δημοκρατίαν τοῦ Πλάτωνος.

V

Ἐάν ἦμον ἀτοκράτωρ, θὰ ἔστειλα κατὰ διαβόλου τὴν
αὐτοκρατορίαν καὶ θὰ ἐγίνονον Χ α λ β α τ ζ η ς. Ἡ τοῦλά-
χουτος : Π ῤ ω θ υ π ε ρ ε γ δ ς σ τ η ν Ἐ λ λ ἄ δ α.

VI

Ἐ Ἀοχημὸν σὲν περίπτεο εἶνε φύλλο λαχάνου σὲν ἀνθο-
δοσπῆ !

VII

Ἐ ὠραία σύζυγος γεννᾷ ὠραία τέκνα.
Ἐ ἀσχημὸς σύζυγος γεννᾷ ὠραίους... φίλους !

λάνουν τὸν ἑαυτὸν τοὺς στὰ φορέματά τους τὸν διαψεύδουν.

Δὲν ὠφελεῖ δηλαδὴ καθόλου σὲ μιὰ νέα, ἡ ὁποία δὲν εἶναι «ἀρ-
πιστία», νὰ προσπαθῇ νὰ ντύνεται γιὰ νὰ φαίνεται «ἀριστικὴ»,
γιὰτὶ πολὺ γρήγορα θ' ἀντιληφθῇ ὅτι ματαιοπονεῖ. Ἐπίσης εἶνε ἀ-
νοησία γιὰ μιὰ γυναίκα, τῆς ὁποίας ἡ ἀποστολὴ στὴ ζωὴ εἶνε τὸ
σπῆ τι καὶ ἡ οἰκογένεια νὰ γίνονται σὰν γυναῖκα τῶν σπόρ.

Ἐπίσης τὸ ντυσίμὸν πρέπει νὰ εἶνε ἀνάλογο μὲ τὴν ἡλικία.